

saaledes ikke Ministeren, der i hvert enkelt Tilfælde skal bestemme, hvornaar Vedtægterne skulle affattes, thi vi maa jo huske paa, at det ikke har saa meget at sige, om de langtfra boende Fiskere ikke faae det lat vide strax. Det vilde naturligvis være det Bedste, om de fik det at vide strax, og det lod til, at den ærede Ordfører gik ud fra, at man saa hurtigt som muligt vilde underrette dem om, naar disse Vedtægter ophæves. Vi maa imidlertid erindre, at de forskjellige Bestemmelser i Vedtægterne naturligvis vilde komme til at gaa ud paa saa meget som muligt at monopolisere dette Land for de omboende Fiskere og altsaa at udelukke de fremmede. Man ser altsaa, at den Fare, som den ærede Ordfører troede vilde være til Stede, aldeles ikke er til Stede. Jeg skal altsaa slutte med at anbefale Thinget at støtte Mindretallet med Hensyn til 5 Ændringsforslag, nemlig Udvalgets Ændringsforslag til § 3, de to udenfor Betænkningen stillede Ændringsforslag, Ændringsforslaget under Nr. 22 samt endelig det af hele Udvalget stillede Ændringsforslag angaaende Vedtægterne.

Formanden (Høgsbro): Ændringsforslag Nr. 8 er taget tilbage af det ærede Medlem, saavidt jeg forstod paa samtlige Forslagsstilleres Begne (C. Kavn: Ja!). Maa jeg spørge, om Noget optager det? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Blom: Som ærede Medlemmer vistnok ville have set af Betænkningen, har jeg ikke kunnet tiltræde Flertallets Motivering med Hensyn til § 1, som indeholder en Bestemmelse om, at Søterritoriet udenfor Bornholm skal holdes udenfor de almindelige Regler i Loven, og jeg har derfor i Forbindelse med 6 andre Medlemmer af Udvalget stillet et Ændringsforslag under Nr. 2, der gaar ud paa at udtage denne Bestemmelse, „at der ikke skal være Noget til Hinder for, at der fremdeles drives det Sildefiskeri, der for Tiden drives af svenske Underjaatter under Bornholm“, uagtet de Bestemmelser om det danske Søterritorium, som ellers staar i Paragrafen. Hvis dette Ændringsforslag bliver vedtaget, vil § 1 blive i Overensstemmelse med Regjeringens Lovforslag af 1882. — Den ærede Ordfører udtalte nylig, at hele Udvalget havde været i Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at stille Søterritoriet udenfor Bornholm anderledes end Lovens almindelige Regel; men man havde dog Haab om, at der mulig kunde blive truffet en international Overenskomst om Fiskeriet i Almindelighed ogsaa paa Sø-

territoriet, hvorved svenske Fiskere kunde under saadanne Forhold, hvor Vind og Strøm drive dem ind paa vort Søterritorium, faae Lov til at fiske der. Jeg har ikke kunnet dele dette Haab, og det er derfor jeg ikke har kunnet gaa med Flertallet paa det Punkt. Den ærede Ordfører udtalte, at der havde været et Slags Fællesfiskeri mellem svenske og danske Fiskere paa Søterritoriet uden for Bornholms Ryster lige fra Begyndelsen af dette Aarhundrede, og han henviste til en Rancellistrivelse fra 1816. Der var kommet Klage fra Christiansø over at svenske Fiskere indfandt sig der og kjøbte Silde til Stade for de bornholmske Underjaatter. Det er ganske rigtigt, at vi have denne Rancellistrivelse af 24de August 1816, men jeg forstaar den ikke saaledes, at den giver en Slags Tilladelse til at svenske Fiskere maa fiske paa Søterritoriet under Bornholm; thi det hedder kun i Rancellistrivelsen til Amtmanden, at „Udgangen ei kan formenes Fremmede til at opkjøbe Fisk under Bornholm“ det er altsaa kun et Spørgsmaal om at opkjøbe Fisk og ikke om at fiske under Søterritoriet. Naar den ærede Ordfører derefter omtalte, at der var fremkommen Klager fra Fiskerne i Allinge, Sandvig og Gudhjem i 1833, og at disse Klager gik ud paa, at svenske Fiskere fistede uden for Bornholms Ryster paa vort Søterritorium, saa har Regjeringen forespurgt sig hos Amtmanden over Bornholm, og han har forklaret, at den Maade, hvorpaa Fiskeriet drives, var saaledes, at man fra Vaade udkastede 30—100 Garn, og at man saa laa og drev med disse Garn om Ratten med Strømmen. Det veed jeg ogsaa, at Vaade paa den Maade kunne drive indtil 2 Mil; det er ganske rigtigt. Men selve Rancellistrivelsen lyder saaledes: „Af den Aarsag kan det ikke, om man end vilde tage Hensyn til, hvad i Reskript af 15de December 1758 er befalet, forebygges, at de svenske Fiskere stundom komme de bornholmske Ryster for nær.“ Altsaa, jeg forstaar det saaledes, at man her i dette Reskript har beklaget, at Forholdene ere saaledes, at svenske Fiskere kunne, naar Strøm og Vind ere saa, drive

Rettelser.

Sp. 3822, L. 6—7 f. n. „Nu vil jeg foreslaa, at det vises tilbage til Udvalget“, læs: „Nu vil jeg ikke foreslaa, at det vises tilbage til Udvalget“.